DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. DONDERDAG den 3den APRIL, 1828. N. 14

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, overeenkomstig de voorschriften die wÿ dienaangaande van Zÿne Excellentie den Schoutbÿnacht Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Kolonien ter uitvoering hebben ontvangen, de tot nog toe bestaande Commissien tot indeeling voor en vrÿstelling van den Schutterlÿken dienst en tot quotisatie ter betaling van contributie ten behoeve der Schutterÿ als ontbonden moeten worden beschouwd, en dat voortaan de Commissie tot indeeling en vrÿstelling als voormeld, uit vÿf leden en alzoo den President en een lid van het Gemeente-Bestuur en de kommandanten der Schutterÿ en van den Landstorm benevens eenen officier der Schutterÿ van den rang van Kapitein, zal zÿn zamengesteld, om vier maal 'sjaars en wel in de maanden Januarÿ, April, Julÿ en October zitting te houden in het Gemeente-Huis tot indeeling van dienstpligtigen en ter beoordeeling en beslissing over de belangen van de zoodanigen die vrÿstelling begeeren.

Gearresteerd op Curaçao den 24sten Maart 1828, het vÿftiende Jaar Zÿner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 25sten daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

DE Directeuren van de Bank te Curaçao noodigen by deze uit de Heeren Kooplieden en handeldryvende Ingezetenen om schriftelyk of mondeling opgaven te doen aan het Kantoor van den Boekhouder-Controlleur in het hoofd Fortres Amsterdam, van de kapitalen waarvoor zy uit opgenoemde bank ingevolge bestaande bepalingen zullen wenschen te beschikken.

Namens de Directeuren voormeld,

J. PH. BOSCH,

Sekretaris.

Den 25sten Maart 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den April 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Mengelingen.

GRIEKENLAND.

Het is te wenschen, dat de maatregelen ter beteugeling der Grieksche zeeroovers het voorgestelde gevolg zullen hebben, want, volgens alle berigten, nam de zeeroovery in die wateren van dag tot dag toe. Gedurende de maanden Augustus, September en October zyn er, volgens berigten uit Smyrna, niet minder dan 74 koopvaarders, door verschillende zeeroovers, uitgeplunderd. Onder dezelve waren 27 Oostenryksche, 17 Engelsche, 3 Iönische, 6 Fransche, 3 Zweedsche, 6 Russische, 1 Napolitaansche, 8 Sardinische, 1 Hollandsche, en 2 Noord Amerikaansche. De lading dezer 74 schepen werd geschat op ƒ1,800,000, en het geheele verlies op ƒ2,000,000. De meesten van dezelve waren door kapers van 12 tot 18 stukken, die bemand waren met 60 tot 100 koppen.

Volgens hetzelfde berigt, had het Oostenryksche smaldeel in de Levant, gedurende drie maanden, aan 499 koopvaarders geleide gegeven, namelyk aan 287 Oostenryksche, 22 Engelsche, 7 Fransche, 2 Hollandsche, 22 Ionische, 4 Napolitaansche, 1 Noord Amerikaansche, 72 Russische, 76 Sardinische, 2 Spaansche, 2 Zweedsche en 2 Toskaansche.

Door dat smaldeel waren, gedurende denzelfden tyd, 17 koopvaarders met geweld uit de handen der zeeroovers bevryd geworden, te weten, 13 Oostenryksche, 2 Russische, 1 Zweedsche en 1 Sardinische.

Als iets opmerkelyks, in de omstandigheden, waarin Spanje thans verkeert, verneemt men den aankoop van een der Olifanten, die in Londen zyn vertoond geworden, door den Koning van Spanje, voor eene som van 700 pond sterling. Een Engelsch blad, hetwelk dit verhaal mededeelt, voegt er als eene byzonderheid by, dat de eigenaar van dit dier zich deze som in gereede penningen heeft doen uitreiken; en tevens, dat het getal dieren, welke aan den Koning van Spanje toebehooren, sedert korten tyd grootelyks was toegenomen, zoo door geschenken van den Koning van Frankryk, als door aankoopen van Engelsche kooplieden.

Op last der Fransche regering, heeft de schilder L. Garneray zich naar Griekenland op reis begeven, om *aldaar* een schildery van *den slag by Navarino* te vervaardigen, hetwelk in koper gebragt zal worden. De plaat zal 30 francs kosten, en de *tien eerste* proefdrukken zullen ten voordeele der Grieken verkocht worden. [!]

Brursel.—De aartsbisschop van Mechelen heeft een mandement uitgevaardigd, waarin hÿ zegt: "Beminde Leken, zie daar de eerste gevoelens welke de gelukkige uitslag der onderhandelingen tusschen onzen H. Vader Paus Leo XII, en tusschen den edelmoedigen Vorst, die ons bestuurt, in het hart van uwen Opperherder heeft verwekt."

Na de voorregten aangetoond te hebben die de Roomsch Katholieken bÿ het concordaat verkregen hebben, zegt hÿ de volgende merkwaardige woorden ten opzigte der verkeering met leden van andere gemeenten:

"De tegenwoordigheid der bisschoppen in het midden van onze R. Katholieke gemeenten, verre van aan deze een kwaad vermoeden inteboezemen, zal een nieuw bewÿs zÿn dat een R. K. bisschop, die bÿzonder belast is met te waken voor de bewaring van het geloof, nogtans is de zamenleving, jegens de leden van een andersdenkende kerkgenootschappen, al die liefde, al die zachtmoedigheid, al die gematigdheid, al die inschikkelÿkheid bezigen kan en moet, waarvan J. C. zÿn meester en voorganger hem het voorbeeld heeft gegeven. God verhoede, dat hÿ immer vÿandelÿk gezind zÿ jegens hen, die hÿ als zÿne broeders beschouwen moet, ofschoon zÿ van Onze Moeder de Heilige Roomsch Katholieke Kerk afgescheiden zÿn: hen te verdragen, hen te beminnen zelfs, hen te helpen in hunne nooden, hun de eer en beleefdheid te bewÿzen, welke de Apostel ons ten pligt jegens elkanderen gemaakt heeft, ziedaar wat hÿ niet ophouden moet te doen, ziedaar wat hÿ niet ophouden moet te leeren."

The Courier spreekt thans over de oorzaken van den oorlog tusschen Rusland en Perzie, en geeft tevens een kort overzigt van den invloed, welken de verovering van Tauris, bÿ de Perzianen Tebriz, op de belangen van Engeland zoude kunnen hebben. Tauris toch, de tweede stad van Perzie, wat hare staatkundige aangelegenheid betreft, met eene bevolking van 40.000 inwoners, was de bewaarplaats van de krÿgsbehoeften voor het leger van den Prins Abbas Mirza: doch is eene weinig versterkte stad, die geenen aanval eener geregelde legermagt kan uithouden. Het kan daarom Ruslands bedoeling niet zyn, zegt *the Courier*, om deze stad te behouden. Rusland heeft, door het bezit van Erivan en door de rivier Araxes tot grensscheiding te bepalen, zich genoegzaam schadeloos gesteld voor eenen oorlog, waarbÿ, buiten eenige bedenking, de Koning van Perzie de aanvallende partÿ geweest is. Het eigenlÿke punt van geschil tusschen Abbas Mirza en den laatsten Gouverneur Generaal in Georgie, den Generaal Yermolof, [illegible] een klein stuk grasland, bÿ het mee[illegible] Gokcha, dat voor beide de Staten [illegible] weinig belang was. Doch Abbas M[illegible] berekende, dat, als er oorlog kwa[illegible] dan een goed voorwendsel had, om geldelyken onderstand van den Koning te vragen; daarom werd de twist over dit stukje lands met opzet gaande gehouden, tot dat Yermolof het geduld verloor, en hetzelve in bezit nam. De Koning van Perzie, daartoe aangezet door zynen gunsteling, den Staatsdienaar Alleÿar Khan (die by het veroveren van Tebriz in handen der Russen gevallen is), en opgestookt door de dweepzuchtige taal van een geestelÿke, wilde niet den uitslag van een voorstel afwachten, dat de Russische Gezant aan zÿn Hof naar Petersburg opgezonden had, en verklaarde den oorlog. Door dezen overhaasten stap beroofde hÿ zich van alle aanspraak op den bÿstand, of op de bemiddeling van Groot Brittannie, en is nu in de magt van den geduchten vÿand, dien hÿ zoo roekeloos aangevallen heeft. Deze vÿandelÿkheden kunnen natuurlÿk aan het Engelsche Bestuur niet aangenaam zÿn, want voor zoo ver Perzie als de buitenwerken van ons Rÿk in Indie, kan aangemerkt worden, en door het afstaan van Erivan, of van de landen aan deze zÿde van den Araxes, zal verzwakt worden, en dus een gedeelte zÿner staatkundige onafhankelÿkheid verliezen, moeten ook de belangen van Engeland hier onder lÿden.

Dat hetzelve had dezen oorlog met geene mogelÿkheid kunnen voorkomen, daar dezelve reeds begonnen was, zonder dat men zyne bemiddeling of zynen raad had ingeroepen. Deszelfs Ministers hadden dus slechts te overwegen, of zy, tot vermyding van een afgelegen en mogelÿk kwaad, in de zwakheid en dweepzucht van den Schach van Perzie en deszelfs Ministers wilden deelen, door eene stellige onregtvaardigheid tegen den Keizer van Rusland te begaan. Deze vorst toch zoude zeer gegronde reden gehad hebben, om zich over Engeland te beklagen, indien hetzelve beweerd had, op grond van het verdrag van Teheran aan Perzie bÿstand te mogen verleenen, of zÿne bemiddeling te mogen doen gelden; aangezien het geval, waarop dit verdrag doelt, hier geene plaats gehad heeft, maar alleen dan zoude bestaan hebben, wanneer het Perzisch grondgebied door eene Europesche magt was aangevallen geworden.

BEKENDMAKING.

DE Hoogedele Gestrenge Heer Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba ten behoeve der Heeren Officieren, enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze Station, noodig hebbende eene som van ongeveer Drie Honderd en Dertig guldens, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor by beslotene biljetten op den 8sten dezer tot des middags te twaalf ure, ter Algemeene Secretary inteleveren de meeste premie zullen aanbieden.

W. PRINCE, Sec.

Den 3den April 1828.

WAARSCHOUWING.

HET Publiek wordt hierby gewaarschuuwd om geen krediet te verleenen aan de Officieren en Equigage van de Buenos Ayres Brik La Presidenta, aangezien geene schulden of eenige engagementen door hun aangegaan, zullen erkend of betaald worden door den Kapitein of de Consignataris.

Den 2den April 1828.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Jacob Salzedo	Maria Lopes dias Mosita
Litchfieldt	O M Dacosta
Wilemina D Tierce	Maria Pinto
J F Hart	C A Zeppenfeld
Regina Delcon	Helena Lacosta
Guelmo Gendreg	Jacob de A Sasso
Susana de Ziegler	Marta Catarina Cingel
Biegita Scarbay	Maria Betorina Delfina
Moses Jesurun	Johs. Reinardus Berch
Maria Inacio	Henrietta Jutting
Valentyn Ricardo	Maria Catarina Vos
Manuel de Gwillemin	J N C Jutting
Mosch Lopes Penha	Beta Cardozo
Sarah A Delima	Benjamin Levy
Maria Catalina Vos	Polina Battri
Jacob Jesurun Pinto	

Curaçao den 3den April 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

Het is onze droevige taak melding te maken wegens het overlyden van den Weledelen Gestrengen Heer Mr. DANIEL SERRURIER, President van het Hof van Civile en Criminele Justitie in dit eiland, in den vroegen morgen van Dingsdag den 1sten April, in den ouderdom van byna 39 Jaren, na eene ziekte van slechts weinige dagen. Hy laat na eene Weduwe en een Zoontje. Allen die hem in leven gekend hebben, zullen het verlies van dezen achtingswaardigen man weten te schatten. Ongeveer 11 jaren op dit eiland woonachtig, heeft hy zich de achting der ingezetenen van dit eiland dut zyne goede hoedanigheden verworven. De May tappy verliest in hem een waardig lid, de Weduwe en Wees een' braven Echtgenoot en zorgvuldigen Vader; en jaren lang zal zyne nagedachtenis in het geheugen zyner vrienden en magen gegrift blyven.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

29.	brik Jasper, Beauvais,	New York
	—— Anna, Davis,	New Orleans
	—— Generaal Faez, Clark,	New York
31.	golet Drie Zusters, Hueck,	St. Thomas
	—— Mathilda, Briché,	dito
	—— Twee Broeders, Lampen,	Coro

APRIL.

1.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	—— Charles, Levreau,	Guadaloupe
2.	golet Sally & Polly, Rich,	St. Thomas
3.	brik La Presidenta, Ure,	St. Eustatius

UITGEKLAARD—MAART.

29. golet Sara Maria, Bolwig,
—— Diana, Agostin,
—— Dorothea, Nicolaas,

APRIL.

1. golet Mary, Debrot,
—— Betsey, Cauro,
2. —— Dos Amigos, Verquet,
—— Sophia, Gerbelino,
—— Activa, Valls,
3. brik Alida, Visser,
schip Douglass, Brown,

Op Woensdag den 2den dezer des achtermiddags te 2 ure is Z. M's. Brik de Panter gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys van deze haven naar Suriname vertrokken, aanboord hebbende Z. E. den Schoutbynacht P. R. Cantz'laar, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische bezittingen; als ook hoogdeszelfs Echtgenoote en Kinderen. Z. E. is met de behoorlyke plegtigheden aan deszelfs rang verschuldigd, aanboord begeleid geworden.

Byna acht jaren zyn er thans verloopen sedert Z. E. het bestuur over deze kolonie aanvaardde. Het was een tydperk waarin de regering over dit eiland, welks handel zoo afhankelyk is van de naburige vaste kust en eilanden, een hoogst gewigtige en moeyelyke post was. Er was meer dan gewone diplomatische kunde noodig om in den stryd der partyen in onze nabuurschap allen schyn van partydigheid te vermyden, alle partyen tot vrienden te houden en tevens de belangen dezer kolonie op den voorgrond te plaatsen, en vooral om daarna met achtervolgtige [illegible] gouvernementen, veeltyds by botsing der belangen, diplomatische betrekkingen te onderhouden, die tot ons voordeel moesten uitloopen.

Dikwyls zyn wy in de gelegenheid geweest om in de kouranten der naburige gewesten Z.E.'s korrespondentie met die gouvernementen gehouden, te lezen en uit dezelve Z. E.'s diepe diplomatische kunde, gepaard met den wil om onze belangens te behartigen, optemerken en te bewonderen.

En hebben deze pogingen niet in alle opzigten den uitslag gehad, die men van dezelven moest verwachten, dan ligt dit alleen aan toevallige gebeurtenissen, welker nadeelige gevolgen geene menschelyke wysheid kon te boven komen. Degene, die bekend is met de geschiedenis, vindt zich maar al te wel overtuigd, dat het geluk niet altyd den yver en de bekwaamheid vergezelt. Zoo zal het doorzigt en beleid van een' vorst of minister niet altyd den voorspoed van een volk kunnen bevorderen, wanneer ongunstige omstandigheden hem tegen werken, terwyl daarentegen een gelukkig toeval de regering van een ongeschikt vorst of minister dikwyls zeer voorspoedig maakt.

Met de schoener Mary is den 2den dezer naar Suriname vertrokken, de Weledele Gestrenge Heer C. F. van Casteren, Eerste Luitenant Kwartiermeester, benoemd by het Garnisoen aldaar.

Op Donderdag den 3den dezer vertrok van deze haven naar Amsterdam, het Nederlandsche brik schip de Alida, kapitein T. J. Visser.

Met de Generaal Paez hebben wy Amerikaansche nieuwspapieren ontvangen tot den 15den Maart; dezelve bevatten tydingen uit Londen tot den 19 February.— Daar nu onze laatste tydingen uit Londen van den 5 January waren, zoo bezitten wy thans berigten van één en één halve maand jonger dagteekening, dan die in het laatste nommer van ons weekblad.

De gebeurtenissen in de zes en veertig dagen tyds komen hierop neder:

In Engeland is een nieuw ministerie daargesteld geworden. De eerste minister Lord Goderich heeft voor zyn' post bedankt en is vervangen geworden door Wellington, die daarna zyn' post als opperbevelhebber van het leger heeft nedergelegd; welke post vervolgens aan eene kommissie is toevertrouwd. Het ministerie is de Tory party toegedaan en dus tegen de R. K. Emancipatie bill.

De zittingen van het parlement zyn den 29 January begonnen, na dat de koning hetzelve door eene aanspraak geopend had. De debatten liepen tot nu toe meest over de Grieksche zaken. Wyl de koning in de aanspraak de slag van Navarino eene droevige gebeurtenis genoemd had, die hem zeer ter harte ging, zoo dachten sommige sprekers uit het lager huis dat Z. M. de Grieksche zaak wilde laten varen. Wellington heeft hierop geantwoord, dat hy vastelyk besloten heeft, zoo wel het protokol van den 4den April van St. Petersburg, dat hy zelve gesloten heeft, als het traktaat van den 6den July van Londen, stiptelyk natekomen; verders, dat hoewel hy wenschte, dat de actie van Navarino niet gebeurd ware, de admiraal Codrington niets dan lof moest toegezwaaid worden.

Een voorstel om een dankadres aan Codrington toetezenden, werd door den minister verworpen om reden, dat hy geene overwinning op een' vyand had behaald.

Er werd toen den minister afgevraagd de instructien die Codrington had ontvangen, sedert den 6den July tot den 20sten October, op dat het parlement mogt weten of hy voor of tegen zyne instructien heeft gehandeld.

Ook werd er gevraagd welk regt Codrington had Navarino, de haven eener vreemde en bevriende mogendheid met geweld binnen te zeilen. Het antwoord was dat het eiland Spacteria hetwelk die haven vormt, toebehoort aan de Ionische eilanden en dat Codrington dus eene Britsche haven binnen zeilde en geene vreemde.— Dit is een nieuws dat wy nog niet wisten.

In Frankryk is er ook een ander ministerie daargesteld. Villele, de president van het vorige ministerie is door Le Rot vervangen. De koning is dan eindelyk genoodzaakt geworden om toetegeven aan den wil van zyn volk. Villele was hun hatelyk: hy was het, welke die verfoeijelyke wetten voorgesteld heeft, van welke velen zyn doorgegaan; als:

De wet van heiligschennis, waardoor kerkroof als moord gestraft wordt.

De schadeloosstelling der oude emigranten, waarby een fonds bepaald is, van een milliard of duizend millioenen franken, om hen voor hunne verliezen in de revolutie schadeloos te stellen

De reductie der staatsrenten, waardoor deze van 5 tot 3 per cent gebragt zyn, om bovengemelde schadeloosstelling te gemoet te komen.

De wet der majoraten, waarby de oudste zoon de eenigste erfgenaam zyns vaders is, doch welke wet verworpen is.

De wet tegen de vryheid der drukpers, waarby alle werken en journalen zoodanig zouden belast worden, dat alleen ryke lieden zouden kunnen lezen;—en meer andere dergelyke anti-sociale voordragten meer.

Het tegenwoordige ministerie is meer liberaal. De meerderheid der nieuwgekozenen leden van de kamer der gedeputeerden is liberaal en de aanspraak des konings by de opening der kamers, was in den geest van het liberalismus.

In Spanje zyn de apostolische benden weer aangegroeid, en dit land is in staat van complete anarchie en echter heeft Ferdinand weer bevel gegeven om eene expeditie tegen Zuid Amerika uitterusten.

De Engelsche couranten zeggen, dat die koning gek en dol (fool and mad) te gelyk is.

In het Zuid Oosten van Europa zyn de gebeurtenissen niet zeer belangryk geweest. In het wintersaisoen kunnen er de krygsoperatien moeyelyk voortgezet noch de havens geblokkeerd worden in deze zoo gevaarvolle zeeën. Na het vertrek der ambassadeurs uit Konstantinopolen schynen er geene nieuwe onderhandelingen plaats gehad te hebben. De Sultan zette de krygsuitrustingen met yver voort. De kapitein Pacha was uit Navarino te Konstantinopolen gearriveerd, en had in den Divan een verslag gegeven der actie te Navarino voorgevallen. De Sultan was op nieuw zoo in woede geraakt, dat hy bevel gaf alle Franken in zyn ryk te vatten, doch toen zyne drift over was, werd dit bevel ingetrokken.

De Pacha van Egypte is bedaarder gebleven toen de Jobsbode uit Navarino aankwam, het speet hem wel, maar wat zal er een mensch tegen doen? zeide hy. Men zegt echter, dat hy by het ontvangen dier tyding in stuiptrekkingen verviel, doch weerom hersteld zynde, zich cordaat heeft gehouden.

Dit is dan de hoofd inhoud der staatkundige gebeurtenissen in byna zeven weken tyds. Nadere byzonderheden zal de lezer vinnen in de kolommen van dit weekblad. Dikwyls smart het ons dat wy niet iedere week Europische tydingen ontvangen, en eene maand en meer moesten wachten eer er zulke tydingen hier aangebragt worden, doch de belangryke gebeurtenissen zyn zoo gering in tyden van vrede, dat slechts het verloop eener maand dezelve eenig gewigt kan geven. Wy gevoelden ons dikwyls van de waarheid hiervan overtuigd wanneer wy eene reeks kourant lazen die dagelyks uitgegeven worden. De berigten in dezelve zyn meestal verdigtsels, die in de volgende kouranten weerlegd worden; zoo zyn er in dezen Griekschen oorlog vele honderd leugenachtige verhalen van Grieksche overwinningen verteld. En de meeste berigten die waarheid behelzen, zyn te onbelangryk voor ons om de moeite te nemen van ze te lezen. De eeuwigdurige kleine opstanden in Spanje interesseren ons ook weinig, dewyl zy tot geen uitslag in het groot uitloopen, en de benden der insurgenten onophoudelyk verstrooid worden en zich weder vormen.

De zaken in Turkyen echter zullen weldra belangryk worden, want volgens alle berekeningen moet aldaar een oorlog uitbreken. In den winter zal echter waarschynelyk niets ondernomen worden, daar de wegen er met sneeuw bedekt zyn of door stortregens onbruikbaar gemaakt worden, en de zee der Archipel te veel aan stormen onderhevig is om in dit jaargetyde eenige onderneming op de kusten te doen.

Daar nu de drie mogendheden vastelÿk besloten hebben, om het traktaat van den 6den Julÿ niet te laten varen, (zoo als blÿkt uit de aanspraken der koningen van Engeland en Frankrÿk en een nieuwe circulaire van den Russischen keizer) en de Sultan hardnekkiglÿk blÿft volhouden, niets toetegeven, zoo kan het niet anders als op een' oorlog uitloopen.

Lord Cochrane na de expeditie van Scio bestierd te hebben, heeft nog een' kruistogt tegen de zeeroovers gedaan; en daar er nu niet meer voor hem te doen overblÿft, wÿl de Turken geene zeemagt meer hebben, heeft hÿ den Griekschen dienst verlaten en is met zÿne schoener de Unicorn in 28 dagen reize van Poros in Engeland aangekomen.

De President van Griekenland was den 9den Januarÿ te Malta aangekomen en wachtte aldaar op een Engelsch linie schip om naar Egina overgevoerd te worden. Hÿ zoude vergezeld worden door een Fransch en een Russisch oorlog schip. Hÿ ziet wel in, dat om indruk te maken op een nog niet beschaafd volk, hÿ niet nederig in eene schoener moet aankomen, maar door een eskader overgevoerd moet worden.

Het kasteel van Scio was nog niet over. In de Morea was niets van belang voorgevallen. De Egÿptenaren zochten transportschepen om naar Egÿpte te rug te keeren. De Generaal Church is op de vaste kust in West Griekenland met een leger van 3000 man geland.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Nieuw York, Maart 10.

In Liverpool liep het gerucht dat er berigten zÿn ontvangen geworden, bevestigende het geloof dat de zwarigheden met de Porte zonder vÿandelÿkheden zullen van den weg geruimd worden.

Brieven van Parÿs melden dat het Fransche gouvernement vreedzame oogmerken had, latende aan het Britsche kabinet geheel over, om over den vrede of oorlog te beredikken.

Turkÿe.—De tÿding van Konstantinopolen komt overeen met de vorige ontvangene berigten. De ambassadeurs der geallieerde mogendheden hebben op den 8sten December Konstantinopolen verlaten.—De toebereidselen tot den oorlog worden met spoed voortgezet in de Turksche hoofdstad. Er zÿn reeds 120,000 geweren aangekocht geworden en vele duizend man van het militie korps zÿn uit Azia gekomen. Men zegt dat de Sultan in onderhandeling is om eene geld leening te contracteren, op de voordeelen der mÿnen van klein Azia, ten bedrage van 100,000 piasters, met zÿnen magtvollen onderdaan den Onderkoning van Egÿpte. Tot den 20sten November was de rust ongestoord te Smirna, en de Turken waren nog in het bezit van het kasteel van Scio.

Griekenland.—Generaal Church heeft te Magonesie aan de kust van Arcania 3000 man troepen geland. De Turken zÿn van daar geretireerd.

Te Zante heeft men op den 6den December de tÿding ontvangen, dat 54 Turksche oorlogschepen te Navarino gereed lagen om zee te kiezen, doch dat derzelver bestemming onbekend was; maar men veronderstelde dat zÿ naar Alexandrie zullen vertrekken om levensmiddelen en krÿgsbehoeften voor de troepen op de Morea intenemen.

De tÿding der vernieling van de Grieksche vloot door de geallieerden loopt op niets anders uit dan de vernieling van eenige zeeroovers vaartuigen onder Grieksche vlag.

Rusland en Persie.—Men meldt dat Rusland ander half millioen in geld ontvangen heeft voor schadevergoeding in den laatsten oorlog, en dat er nog drie en een half millioen by termÿnen zullen betaald worden.

Portugal.—De cortes hebben derzelver zitting op den 3den Januarÿ geopend. De Infanta drukte zich in hare aanspraak uit dat de voornemens van Don Migueel dezelfde zÿn als die van den koning (namelÿk om de konstitutie te handhaven); en dat deze voornemens met de door het Gouvernement genomene maatregels de partyen ontwapend hebben en de rust zich in het land hersteld heeft. Er worden middelen aangewend om het krediet van de bank te herstellen.

Een Londensch nieuwspapier beweert dat Don Miguel de belofte van het Britsche gouvernement verkregen heeft om de Britsche troepen uit Portugal te laten vertrekken. Men zegt dat hÿ geweigerd heeft de opwachting van verscheidene aanzienlÿke konstitutioneien in Londen te ontvangen, schoon zÿ door zÿnen broeder Don Pedro aan hem zÿn aanbevolen geworden.

Maart 12.

Het barsten van de Theems Tunnel.—Er heeft eene tweede doorbraak plaats gehad in den weg onder de Theems en zes menschen zÿn door de overstrooming verdronken. De opening was schielÿk en geweldig. De openscheuring was verscheidene voeten digter bÿ het noorden oever van de rivier dan de vorige en voorbÿ de plaats waar de kleizakken gezonken waren.

Omtrent 100 menschen waren aan het werk toen de doorbraak plaats had, zoo dat de verwarring groot was. In een minuut was de Tunnel vol water en men heeft zich met zwemmen moeten uit redden.

Maart 15.

LONDEN.

De Britsche troepen zullen van Portugal terug keeren; en van hunne bestemming wordt in de *Courier* geene melding gemaakt.

Het pakketschip *France*, hetwelk op den 3den Februarÿ naar Nieuw York vertrokken is, brengt een eene der rÿkste ladingen, welke sedert den vrede uit de haven van Havre afgezonden is. De waarde der koopmanschappen, waarmede hetzelve geladen is, bedraagt op vÿf millioenen dollars; bestaande voornamelÿk in zÿde waren.

Niettegenstaande de verzekering, welke gegeven wordt in de aanspraak des konings van Frankrÿk, dat de zaken in Spanje in zoodanigen staat zÿn, zoo dat hÿ zÿne troepen uit dat land mag terug trekken, schildert men echter den toestand van hetzelve af, als in eene volstrekte regeringloosheid te zÿn. De *Times* zegt op den 14 Feb. het volgende van: "De Fransche nieuwspapieren van Maandag welke verleden nacht zÿn aangekomen, geven by voortduring verontrustende berigten des ongeregelheden staat van Spanje. Het schynt dat de geregelde troepen van Ferdinand niet genoegzaam zÿn om de rust te handhaven en de ongeregelheden welke plaats vinden tegentegaan; en men ziet het oogenblik van het vertrek der Fransche troepen met yzing te gemoet."

Aangelegenheden van de Oost.—De berigten van St. Petersburg loopen tot den 22sten Januarÿ. Men weet in de hoofdstad volstrekt niets wegens den marsch van het Russische leger op Turkÿe.

De Augsburgsche Gazette zegt, dat het gerucht liep dat de Ministers der verbondene mogendheden verzocht zullen worden om van Corfu naar Konstantinopolen terug te keren. Men gelooft algemeenlÿk dat het Turksche gouvernement eene grootere inwilliging heeft doen blÿken, om toetegeven aan de voorstellen, welke gedaan zyn in het traktaat van den 6den Julÿ ll.

De laatste brieven uit Konstantinopolen van den 27sten December melden dat die stad steeds rustig was, alhoewel er groote militaire toebereidselen gemaakt werden. Onmetelÿke kettingen worden in gereedheid gebragt om den ingang van de Dardanellen te sluiten; dertien linie schepen en eenige fregatten worden in de arsenalen uitgerust; twee linie schepen en één fregat zÿn reeds in de haven, liggende tusschen de Tophano en het Serail; en een eskader van groote en kleine schepen is reeds in de Dardanellen.

Prins Alexander Ypsilante is den 29sten Januarÿ te Weenen overleden.

De Gazette de France behelst een prospectus van eene nieuwe geldleening van het gouvernement van Haÿti, waarvan het nominale kapitaal zal zÿn 37,500,000 franken, gesmaldeeld in bonds van 500—1000—2000—2.500—en 5000 franken, makende intrest jegens 5 procent, betaalbaar alle half jaar; het kapitaal zal in 30 jaren moeten afbetaald worden en de bonds onderteekend door M. H. Hendriks.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, March 15.

The situation of Great Britain and France at the present moment deserves our particular attention, from the strong resemblance that exists between them. Not only does each seem anxious to consolidate the friendship that so happily exists between the two nations, but to assimilate the institutions of the two countries as much as possible. The ancient jealousy exists no longer, and the prejudices of centuries have vanished altogether.—We have before pointed out the remarkable similitude between the speeches of the kings of the two countries—both couched in the most constitutional language—both promising to be guided by all those principles best calculated to promote the happiness and honour of the people. It is a curious coincidence that the two monarchs should have met the representative bodies after a change of ministry. In this country the change appears as yet to have been viewed with no hostile looks by the party usually opposed to the measures of ministers.

London, February 15.

In Spain a conspiracy had been discovered at Saragossa and officers had been shot. It is said that the French will evacuate Cadiz and that the government was forming a force of 8,000 men to take the place of the French troops. The prime leader of the Catalonia Insurrection Jep del Estangs has been taken.

(From the Constitutionnel.)

Paris, Feb. 5.

At the moment that the King spoke of the battle of Navarin as "an opportunity of glory to our arms," a general murmur of applause was perceptible through the whole assembly. We may judge by this of the profound sympathy which unites every French heart to the sacred cause of the Greeks, and with what feelings of gratitude they would hear that Greece was free and happy. The recollection of the speech of the King of England, in which the event of Navarin is treated as *untoward* ("*sinistre*"), gave yet higher value to the language of the Crown. There is in France an interest that is above all others—it is that of national glory and humanity.

GREECE & TURKEY.

Several Greek ships blockade Missolonghi, under the command of Captain Hastings. Vassiladi is also blockaded by the Greeks. General Church is daily expected.

Corfu, Jan. 8.

Ibrahim Pacha has now shown the intentions which he has long cherished. It seems that his secret instructions were to send the inhabitants of the Peloponnesus to Egypt. He has collected the Greeks who were in Castel Tornese, those who have been confined since the beginning of the revolution in Coron and Modon, and the others who have fallen into his power, and has embarked the women and children on board two vessels, to convey them to Egypt. Thus, they are going to end their days in slavery, far from their native land. We are assured that when this news reached Malta, the Commanders of the allied fleets instantly ordered their forces to steer towards Navarino—Advices from the Morea confirm the above. They add, that the vessels of Ibrahim had an engagement with a Greek squadron off the port which it defeated.

Vienna, Jan. 24.

A Decree of the Emperor of Austria dated the 18th of November last, will give more solidity to the establishment to the Jesuits in his dominions. His Majesty grants them the faculty to communicate freely with their general, for every thing concerning the internal government of their houses—the direction of the schools which are entrusted to them—the choice of books of instruction, and permission to devote them selves to the labours of missions. The Emperor terminates his decree by announcing that the Jesuits will contribute in his dominions to the good education of youth, that they will labour to form Christians and faithful subjects, and that they will thus put a check on the ravages of incredulity and corruption.

LATEST FROM EUROPE.

The ship Salem, Capt. Richardson, arrived yesterday from Liverpool, which port she left on the 20th of February. We have received by her London papers to the 13th and Liverpool of the 20th February. The papers are principally occupied with debates in Parliament.

Flattering accounts from Greece.—We learn from the latest four London papers, that Lord Cochrane states that he has left Greece because he considers the seas entirely cleared of Turkish ships, and that his services in the navy were no longer needed. He reached the Mother Bank in his private schooner Unicorn, in 26 days from Poros.

The smaller vessels of the Greek navy are cruzing against the pirates, while the Hellas frigate and the corvettes have been laid up at Hydra. Those who take to piracy, he says are driven to it by necessity, and a regular government would put an effectual stop to it. The Egyptians had been hastening away from the Morea as fast as they could possible obtain transports. Soon after the battle of Navarino they got all the vessels they could, & embarked 15,000 men for Egypt. Only about 8000 remained in the garrisons, and they were in almost destitute condition. The shores of the Morea were strewed with wrecks. According to the Turkish official accounts, the following were the Ottoman ships engaged in the battle; 3 line of battle ships, an 84 and 2 74's with 850 men each. These fought 5½ hours, but did not strike their flags. One was run ashore and burnt

by her crew; the others were boarded next morning, and driven on shore being cut to pieces. There were also 15 frigates of 50 and 52 guns, and 450 men each; 5 of them blew up with their crews, three were burnt next morning. There were six double banked frigates, like 74's cut down, with from 500 to 550 men—these were almost totally destroyed. Of the 26 corvettes, 18 were Turkish. They carried 200 men each, and were almost all lost. The remainder, 11 brigs and 5 fire ships suffered terribly.

On the 22d of October there remained afloat only one double banked frigate, 15 corvettes and brigs permitted to wear their colors, and about 22 unarmed brigs and schooners. These complete the whole number that have lately sailed from Alexandria with troops. Lord Cochrane's opinion is, it is said, that a good sound drubbing is the only kind of logic which the Turks can be made to comprehend.

It is new to us that the port of Navarino is considered as belonging to the Ionian Islands. It is said to have been surveyed as such two years ago by the order of the Governor of Malta, as comprehended in his command. Lord Cochrane, says the Hampshire Telegraph, has set out for London in his yacht.

London, Feb. 18.

The Paris papers, which have arrived to Sunday last, have not supplied us with any intelligence of much importance—a circumstance which at the present moment, when our domestic affairs so fully occupy our attention, we are far from lamenting.

An article, however, from Vienna, deserves some attention, though there must be an error in point of date. It confirms the information we communicated a few days ago of the Emperor of Austria having received a letter from the Emperor Nicholas—and adds, "that the new Circular Note of Count Nesselrode, dated January 6, relative to the departure of the three Ministers from Constantinople, is handed about here. It repeats the assurance that Russia will not deviate from the Convention of the 6th of July, 1827, and in case of farther measures it will maintain with its Allies the general peace of Europe."

The error we have aluded to is the date of Count Nesselrode's Note. The latest date from Vienna is three days earlier than the date of the Count's Note. Probably we ought to substitute December 9th for January 9th.

The correspondence between Vienna and Constantinople, through Bucharest, is interrupted by the frost.

From Paris we have nothing but the discussions in the Chamber of Deputies relative to the verification of the powers of the Members.

FRANCE.

Translations from the French Papers.

On the 5th February, the session of the Legislature was opened in form by the King; who, surrounded by all his family and the chief officers of his household—the ministers and grand officers of the crown—delivered the following speech

GENTLEMEN,—

It is always with equal satisfaction that I see you meet about my throne, and that I come to make known to you the situation of France.

The relations with the European powers continue to be amicable and satisfactory. The affairs of the East alone present some difficulties; but the treaty that I have signed with the king of England and the Emperor of Russia, has laid the foundation for the pacification of Greece, and I have reason to hope that the efforts, of my allies, and my own efforts, will triumph over the resistance of the Ottoman Porte, without the necessity of our having recourse to arms.

The unexpected battle at Navarino was at the same time an occasion of glory for our arms, and a brilliant pledge of the union of the three flags [*great sensation.*]

The Peninsula has been for a long time a cause of sacrifice to us: this is near an end, secure on her frontiers, Spain is employing herself with perseverance in the task of crushing in her bosom, the deplorable seeds of civil discord. Every thing assures me, that I shall be able, very soon, with the consent of the king my nephew, to restore my soldiers to their country, and to relieve my people from a painful burden.

A vigorous blockade, to terminate only when I shall have received the satisfaction which is due to me, is kept up, and is punishing Algiers, and is protecting French commerce.

In distant regions and under the uncertain dominion of infant governments, our flag has suffered some aggressions; but I have ordered that just reparation should be exacted, and I have prescribed measures which will for the future protect from all damage the fortune of my subjects.

If I can thus, gentlemen, look abroad with satisfaction, the domestic state of my kingdom does not offer me less security. You will see by the documents which will be laid before you, that if the products of the different contributions have suffered some diminution, the sources of the public wealth are not lessened for any length of time. Extraordinary circumstances have produced an excess of expenditure for which it will be necessary to provide [sensation]. I have ordered my ministers to render you an account of them; and I have required of them, to press constantly towards a severe and extensive economy.

I have called my son to act in the military promotions. The Army will find in this new arrangement the most certain testimony of my regard towards it.

The progressive developments of Commerce and industry, that glory of peaceful states, have increased their wants, and solicit more numerous outlets. It is my wish that a minister formed in their interest, should have the special employment of proposing to me every thing which may be proper to assist their activity, which is ever increasing.

However intimate may be the connexion which must exist between religion and the education of men, public instruction and ecclesiastical affairs have appeared to me to require a separate direction, and I have ordered the division to be made.

Wishing to strengthen more and more in my states the charter which was granted by my brother and which I have sworn to maintain, I shall be watchful, that the labours are carried on with wisdom and judgment which shall place our legislation in harmony with the Charter.

Some high questions of public administration have been pointed out for my attention. Convinced that the true strength of the throne is, next to the divine protection, in observing the laws, I have ordered that these questions should be examined, and that their discussion should bring out the truth, which is the first want of princes and people.—[Universal expressions of adhesion.]

Gentlemen, the happiness of France is the object of all my affections, of all my thoughts. To secure this, I shall know how to maintain the powerful and watchful authority which belongs to my crown.

I depend gentlemen, and I depend very much, on the assistance of your information and on the union with me of your feeling. The word of your king, calling for the union of good men, can here only find hearts disposed to listen and to respond to it.

This speech was heard with a lively interest and followed with prolonged acclamations.

Paris, Feb. 7.—The majority of the septennial chamber is known. This majority belongs entirely to the adversaries of the late administration, to those defenders of our despised liberties, to the men who desire to have the Charter to govern France, and who wish that the House of Bourbon should perpetuate itself, by strengthening that representative government for which our government has struggled so much. The majority of the new Chamber of Peers is known, and this majority continues devoted to the principles, and the interests for which France has supported and gained the battle of the elections. The Chamber of Peers accords in opinion with the Chamber of Deputies. These great results have been manifested in the preparatory labors of this morning. The Dukes Brissac, Mortemat, and Dondeauville, Count Mollien, Viscount Laine, Baron Pasquier, have been chosen a committee for drawing up the answer to the king's speech. The Duke de Levis had only five or six votes majority over the Marquis Marbole. In the Chamber of Deputies the nine *bureaux* have elected their presidents and secretaries, and out of eighteen elected, we observe ten names belonging to the left centre, five to the opposition of the right, and three to the right centre. These numbers decide all our politics.—[*Journal des Debats.*]

GREECE.

A letter from Mr. Eynard, dated Geneva, Feb. 2d, 1828, announces that he has received news from the Count Capo d'Istria; he says "he writes me from Malta, where he arrived safely on the 9th of January. He expected to leave there on the 15th of January at the latest, on board the English ship of the line *Warspite.* He was to be accompanied by a Russian frigate, and a vessel of the royal French navy was to meet him at Egina. The Count Capo d'Istria, so worthily supported, will justify the confidence with which the Greeks and the allied powers honor him. Every one who feels interested in the cause of Greece, must have the strongest hope the future of that nation, is about to be settled in the most satisfactory manner. The harmony which exists between the three admirals is a proof of the good faith with which the powers have set themselves to accomplish the deliverance of the Greeks. This alliance, so moral, so just, and so disinterested, proves the high point to which the civilization of Europe has reached, and must fill with gratitude every religious and feeling heart."

Prince Alexander Ypsilanti died at Vienna January 29. Prince Rasamofski, former Ambassador of Russia, and the princess, were present.

Lisbon, Jan. 23.—We have just received despatches from the Infant Don Miguel, of a very unsatisfactory nature, relative to the queen, to the Marquis Loulle, and to the Infanta Donna Maria, his wife. It seems that Don Miguel will not quit England till the queen his mother shall have left Portugal. As to the Marquis Loille, we are again assured that he is also to set out with the princess, before the arrival of the infant. It is certain that the preparations are resumed, which were suspended, on board the English frigate which is to conduct them to London. But the most general opinion is, that the queen will set out for Rome on board the frigate.

PARLIAMENT.

House of Lords, Jan. 29th.

The session was opened this day by commissioners, appointed by His Majesty, who delivered from the throne the following speech:

KING'S SPEECH.

My Lords and Gentlemen,

We have received the orders of his Majesty to inform you, that he continues to receive from all foreign powers, assurances of their desire to maintain friendly relations with this country: and that the great powers of Europe share the disposition of his Majesty to promote a good understanding on all the points which may tend to the preservation of peace.

The state of affairs in the western part of Europe, has occasioned his Majesty the deepest solicitude.

For several years, a struggle has existed between the Ottoman Porte, and the inhabitants of the Grecian Isles and provinces, and this struggle has been marked on both sides, by excesses revolting to humanity.

During this struggle, the rights of neutral States, and the laws which regulate the intercourse of civilized nations, have been frequently violated, and the commerce of his Majesty's subjects has been exposed to depredations, aggravated very often, by acts of violence and atrocity.

His Majesty has ardently desired to put a stop to these calamities, and to avert the dangers inseparable from such a state of hostilities—hostilities constituting the only exception to the general state of peace in Europe.

His Majesty having been earnestly solicited by the Greeks, to interpose his good offices in order to effect a reconciliation with the Porte, took measures for that purpose, at first in conjunction with the Emperor of Russia, and subsequently with the Emperor of Russia and the King of France.

His Majesty has commanded that copies of the protocol signed at St. Petersburg on the 4th of April by the plenipotentiaries of His Majesty and of the Emperor of Russia, and of the treaty concluded between His Majesty and the Courts of France and Russia on the 6th July, should be laid before you.

While measures were in train to obtain the results contemplated by this treaty, a *collision* altogether unexpected by His Majesty has occurred between the allied fleets and that of the Ottoman Porte.

Notwithstanding the bravery evinced on that occasion, H. M. deeply laments, that this action should have occurred with the forces of an ancient ally—but retains a confident hope that this untoward event will not be followed by other hostilities, and will not prevent the amicable arrangement between the Greeks and the Ottoman Porte, which both have so great an interest in adhering to.

In maintaining the national faith, and in observing the engagements which His Majesty has contracted, His Majesty will never lose sight of the great objects in view, those of causing the cessation of hostilities between the belligerents, the definitive and permanent settlement of their future relations, and the maintenance of the tranquility of Europe, upon the basis upon which it has rested since the general peace.

His Majesty experiences the liveliest satisfaction in informing you that the purpose in view, in sending troops to Portugal, upon the invitation of the Court of Lisbon, is accomplished. The obligation imposed by regard to the good faith of treaties having been discharged, and the security and independence of Portugal being assured, His Majesty has ordered that the troops in that country should immediately return.

We are commanded by his Majesty to apprize you that he has concluded treaties of friendship and commerce, with the Emperor of Brazil and the United States of Mecico—copies of which will be laid before you.

Gentlemen of the House of Commons—

His Majesty has commanded the estimates of the year to be laid before you. They have been made with all the economy allowed by the exigencies of the public service.

We are directed by his Majesty to recommend to you an enquiry into the receipts and expenditures of the country.

His Majesty is assured that you will learn with pleasure that notwithstanding the diminution in some branches of the revenue, the total receipts during the past year have not fallen short of the expectations formed at the commencement.

My Lords and Gentlemen—

We are directed by his Majesty to inform you, that there has been a considerable increase in the exports of the principle articles of British manufactures. This improvement in our foreign commerce has given to the people more general occupation and furnishes satisfactory indications of the decrease of those commercial difficulties, of which the effects were so sensibly felt by the national industry.

We are directed to inform you that his Majesty has the most entire confidence, that you will continue by your efforts to improve the condition of all classes of his subjects, and thus accomplish the great object of his solicitude, the prosperity and happiness of his people.

In the House of Lords, after the reading of the Speech, the Duke of Wellington took occasion to disclaim all intention of censuring Admiral Codrington, but lamented that the battle at Navarin had been fought. Earl Grey considered the affair 'an untoward circumstance, nay more,—a most unfortunate calamity.' The Marquis of Lansdowne declared that there was no act of Admiral Codrington he felt more strongly called on to defend than his conduct at Navarin: he was satisfied that the Admiral was not only above censure, but entitled to the approbation of his country. Lord Goderich expressed the like opinions.

Lord Cochrane arrived at Portsmouth, on Tuesday, rather suddenly and quite unexpectedly, in the schooner *Unicorn*, direct from Navarino. The cause of his Lordship's departure from Greece has not yet transpired, but it is surmised that the intervention of the combined squadrons may have rendered his Lordship's further services unnecessary to the Greeks.